

Március 15.-i ünnepség

A stuttgarter katolikusok és protestánsok immár évtizedek óta megegyezés alapján emlékeznek meg a magyar nemzeti ünnepekről, így a forradalom és szabadságharcra márciusban a protestáns gyülekezet tagjai készülnek fel, míg az október 23-ai forradalomra a katolikus közösség készül egy-egy előadással.

30 éve a protestáns gyülekezet által szervezett megemlékezés indén a '48-as női

katonák szerepét elemezte, vizsgálta, mutatta be. A páratlan Gémes István, nyugalmazott protestáns lelkész fáradhatatlan munkája, hogy évről-évre összegyűjt érdekesebbnél érdekesebb, és valahogy mindig újat mondó anyagot az 1848-as események kapcsán. (Stuttgarter márciusok címmel könyv formájában is kiadták az 1980 és 2011 között előadott darabokat témákat.) Az előadáson fellépett a Csöbörösök Táncegyüttes is, mely idén remek tánca mellett még egy kis verbúválós jelenetet is eljátszott. A Csöbörösök vezetőjének Kemény Józsefnek köszönhetően, generációváltás történt a tánccsoportban, így a fellépők nagy része nagyon fiatal volt, ezzel bevonva őket a magyar közösségi életbe. Az egyre ritkábban játszó stuttgarteri magyar amatőr színtársulat néhány tagja előadta a Dancia királya című balladát, melyben a szereplők hitelessége, és a kosztümök eredetisége emelte az előadás színvonalát. A katonalány balladája már nevében is kapcsolódott az ezévi március 15-i témához. Az öreg Dancia királynak csak lányai voltak, és a legkisebbik felajánlotta számára, hogy megvédi az országot, melyet a ballada egy próbatétellel ismertet. A guzsaly és a fürödés ellentétével. Előbbi a női, utóbbi pedig férfi a szimbólum, így mikor a királylány az utóbbit választja mindenki elhiszi lovagi voltát, és nem jönnek rá a furfangos cserére.

Az előadás színvonalasságát a közel háromszáz néző jelenléte és érdeklődése igazolta.